

authentisk af de da bestaaende Myndigheder. Det hedder der: „Gødtgjørelsen for Hestens Underhold hjemme hos Udrederne er bestemt til 7 Rbd. aarlig, baade de 6 første og de efterfølgende Aar“; det er nemlig, efterat Lovens Princip i Almindelighed er fremsat; dernæst hedder det: „Hjælpen til en ny Hest blev ved den første Hests Anskaffelse efter Forordningens Udstedelse fastsat til 11 Rbd. aarlig de første 6 Aar, altsaa til 66 Rbd., hvorefter Hesten blev Kongens Eiendom, isald han efter disse 6 Aars Forløb indtraf Hesten til Tjeneste; men hvis Saadant skete, forinden de fulde 66 Rbd. vare betalte, da maatte Kongen for at kunne tilegne sig Hestene erstatte Udrederens hvad der manglede i de 66 Rbd. Denne Sum er altsaa den høieste Betaling, hvormed Kongen erstatter en Nationalhest (Placat af 6te December 1806). Denne Hjælp af 11 Rbd. aarlig til en ny Hest, kan selvsagt ikke atter finde Sted, medmindre Kongen indtraf alle Heste og beholdt den, og Udrederens som Følge heraf ligesom første Gang blev paalagt at anskaffe en aldeles ny Hest.“ Saaledes har man tidligere betragtet det; man har betragtet Hestene som Kongens Eiendom, staaende paa Goder hos Udrederne og betalt i de 6 første Aar med 66 Rbd. Jeg gaaer nu over til at udvikle det hele Forhold, hvorledes det er blevet til. Det er ikke blevet til, udelukkende som et Hestepaalag, det er kommet frem med en heel Udvikling af et System for et Landmilitærtyteri, og det er Maaden, hvorpaa man remonterede dette Landmilitærtyteri; naar man samtidig hermed undersøger, hvilken den almindelige Remonteringspris var, som Staten dengang tilstod Regimenterne til Hesteanskaffelse, saa finder man, at den for Heste paa over 10 Dvarteer, paa 10 Dvarteer og 2 Tommer, var imellem 5 Rbd. og 6 Rbd. om Aaret, hvormod den for Heste paa 9 Dvarteer og 4 Tommer, der først blev indførte i Armeen nogen Tid efter, thi tidligere havde man ikke saa smaa Heste, ikke saa let Cavallerie, blev fastsat til 4 Rbd. om Aaret pr. Hest, altsaa til 40 Rbd., og man havde en anden Pris for Hestene til de Cavalleriregimenter, der tidligere regnedes for de lette, og denne Pris ligger imellem 4 og 5 Rbd. Man vil altsaa see, at denne Pris

af 66 Rbd. betragtedes som en simpel, almindelig Remonterpris, der var det System, hvorefter man skaffede disse Heste. Man kan betragte det, om man vil, som et tvunget Laan, idet Staten forpligtede vedkommende Udrederne til strax at skaffe Hestene tilveie, og derimod kun overtog den Forpligtelse at tilbagebetale det i 6 Aar; men samtidigt dermed udvikledes et ganske simpelt, et meget vel beregnet System, for stadigt at holde disse Heste remonterede, saaledes at det dog ikke blev til nogen Byrde for de Vedkommende. Hestealderen bestemtes til imellem 4 og 16 Aar, Hestevarigheden ansattes til 12 Aar, for hvert af disse 12 Aar blev der betalt 5 Rbd. aarlig Remonte, det gjør 60 Rbd. for de 12 Aar, og, naar man undersøger, hvorledes man paa den Tid regnede, at de aflægs Heste ved Cavalleriet bleve udbragte, saa er det i Minimum 6 Rbd. Stykket. Det er altsaa 5 Gange 12 — er 60 — og 6 — er 66, hvortil netop den hele Remonterpris Plus Værdien af Hestene ved Slutningen vilde naae. Man sees altsaa her den dobbelte Maade at bestemme denne Pris af 66 Rbd. paa, dels igjennem den hele Remonteringspris af 12 paa hinanden følgende Aar, Gange 5 Rbd. plus Hestens Værdi ved Slutningen, 6 Rbd., og dels ved at bestemme Betalingen til at erlægges i 6 Aar med 11 Rbd. aarlig. Gaae vi nu hen og betragte de forskellige Paragrapher i den Lov, som kom ud under 14de September 1774 om Militærtyteriets Udvikling, der omtale Prisen, saa finder vi, at den første Paragraph, der taler noget herom, er § 28, og deri hedder det: „for saadan en Hest“ — nemlig med de Egenstaber, som forud ere bestemte — „gødtgjøres Udrederne, vare sig Proprietair eller Præst, i de første 6 Aar 18 Rbd. aarlig, men efter disse 6 Aars Forløb aarlig 12 Rbd., hvoraf de 7 regnes for Hestens Udredning“ — foruden den Nytte, de imidlertid kunne have af samme — „og de andre 5“ — naar disse 5 skulle være de andre, saa maae de sættes i Forbindelse med 7, som tillsammans med disse 5 gjøre 12, thi 7 og 5 gjør 12, og det kan ikke blive de andre, medmindre det er for med 7 at danne en Sum til 12 — „funne for Vedkommende ved Amtstuen liquideres i deres aarlige Con-